

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۴ نومبر ۲۰۱۹

خط سرخی که "زرد" شد؟؟

چهارشنبه- ۲۲ عقرب ۱۳۹۸ - کابل: آنهایی که تا هنوز حوصله خواندن و شنیدن اخبار داخلی را دارند، دیروز به مثابه سرخط اخبار، حتماً از به اصطلاح تصمیم "غنی احمدزی" توسط خودش مطلع شده اند که سرانجام بعد از ترازو بر زمین زدن و جگره کردن های چندی، با عبور از "خط سرخ" و به جای گذاشتن "خط زرد"، تروریستان سفاک و قاتل صد ها افغان "انس حقانی" و شرکاء را از حبس رها نمود. همان ها وقتی امروز خبر ها را تعقیب نموده باشند، حتماً از تحفه تشکری کاغذ پیچ "باند حقانی" که به کشته شدن ۱۲ هموطن بیگناه ما و زخمی شدن ۲۰ تن دیگر منجر شد، نیز اطلاع یافته اند، در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه داریم:

۱- نخستین مسأله ای که داد و فریاد های "غنی احمدزی" در باب رهائی "انس حقانی" و "خط سرخ" اعلام شده به همگان روش ساخت، زرنگی تیم و شخص "غنی احمدزی" است قبل از ارتکاب یک خیانت. یعنی "غنی احمدزی" در حالی که از اول می دانست که می باید به فرمان ارباب و اربابچه ها گردن گذارد و با اعزاز و اکرام "انس حقانی" و شرکای جنایاتش را رها سازد، برای آن که از جانب رقباء مورد حمله قرار نگرفته متهم به خیانت نگردد، اعلام داشت که "افغانستان یک کشور مستقل است و ما خود تصمیم می گیریم چه بکنیم و چه نکنیم. ... هیچ گاهی قاتل مردم خود را رها نخواهیم ساخت...". - نقل به مضمون.

هنوز امواج صوتی صدای "غنی احمدزی" خاتمه نیافته بود که رقباء به خصوص گوساله سامری امپریالیسم، "عبدالله عبدالمود" پایش را جلو گذاشته خودش و یارانش یک صدا فریاد زدند که برای صلح باید قربانی داد و لجوجانه "خط سرخ" تعیین نکرد. از همین رو وقتی دیروز "انس حقانی" رها شد و حتا امروز بعد از انفجار بمب، از سنگ صدا بلند شد از مخالفان "غنی احمدزی" نه جای دارد به این تکنیک "غنی احمدزی" گفت: "بچه شاه جان کمت".

۲- رهائی "انس حقانی" نکته دیگری را که برای هزارمین بار به اثبات رسانید، وابسته و منقاد بودن دولت دست نشانده به اشغالگران به خصوص امریکا بود. این که "غنی احمدزی" لاف زد که گویا مستقل هستند و خود تصمیم خواهند گرفت، عملکردش نشان داد که نه استقلالی وجود داشت و نه هم صلاحیت تصمیم گیری مستقلانه. عکس آن دولت دست نشانده مجبور و مکلف است کاری را انجام دهد که بادارش فرمان می دهد.

۳- حمایت رئیس به اصطلاح پارلمان از تصمیم "غنی احمد زی" بیانگر آن است که یا "غنی احمدزی" از اول همان کلاهی را که بر سر "عبدالمود" گذاشت بر سر وی نیز گذاشته بود و یا این که در کل "رحمانی" نبض قدرت های اشغالگر را درک نموده که می خواهند وی را در حاکمیت نگه دارند از همین رو مقابلش تسلیم شده و دیگر زبان درازی نخواهد نمود.

۴- تسلیمی دولت دست نشانده و عدولش از خط سرخ آنهم در قبال یک خواست آشکار یک نیروی تروریست، همان رخنه مرگیست که من بعد دولت دست نشانده می باید همیشه در انتظارش باشد. یعنی وقتی دولت دست نشانده و حامیانش خلاف تمام طمطراق ها تسلیم خواست تروریست ها شدند، از این به بعد تمام نهاد های تروریستی از وارد کردن فشار به مثابه تکتیک کار گرفته، جهت رسیدن به خواست شان مردم ما را بیشتر از پیش به خاک و خون خواهند کشید.

هموطنان گرامی!

امپریالیسم امریکا و شرکاء افغانستان را جهت حفظ منافع خودشان اشغال نموده، چند مزدور و نوکر گوش به فرمان شان را نیز به حاکمیت گماشته اند. برای آنها یعنی بداران و نوکران، تأمین منافع غارتگرانه و حقیر بدار و نوکر اولویت و اعتبار دارد. این که جهت رسیدن به آن منافع چه تعداد از مردم به خاک و خون کشیده می شوند، کمترین ارزشی برای آنها ندارد. جان ما وقتی ارزش می یابد که آزاد و مستقل باشیم. پس:

سرکها ما را می طلبد!!